

Gần Tới Cao Trào

Thư giảng dạy
bởi Derek Prince

Lời mở đầu: Trước tình hình căng thẳng và xung đột liên tục tại Trung Đông, những nhận định này được Derek Prince chia sẻ vào năm 1990, đây có lẽ là những hướng dẫn tuyệt vời cho sự cầu nguyện liên quan đến khu vực này. Một lần nữa, chúng tôi cảm thấy biết ơn bởi những trích đoạn từ sự chia sẻ vượt thời gian của Derek vẫn phù hợp với các tình huống hiện tại một cách đáng kinh ngạc. Mặc dù trong những tài liệu này Derek phát biểu nhằm đáp lại cuộc xâm lược Kuwait của Iraq vào tháng 8 năm 1990, nhưng những quan sát của ông vẫn rất phù hợp với các sự kiện đang diễn ra trên khắp Trung Đông. Một số nhận xét của Derek đã được chỉnh sửa để cập nhật với thời điểm hiện tại và chúng tôi tin rằng chúng sẽ giúp ích cho quý vị.

Nhìn lại

Đây là Bản Tin Cá Nhân số 60. Tôi đang thu âm bản tin này tại phòng thu trong văn phòng của chúng tôi ở Fort Lauderdale. Bản tin này được ghi lại cho tháng Mười Một năm 1990. Bản Tin này sẽ bao gồm nhiều chủ đề khác nhau

và đầy thú vị. Chúng tôi sẽ cập nhật cho quý vị quan điểm của chúng tôi về những gì đang diễn ra tại Trung Đông.

Vậy thì, chúng ta hãy bắt đầu với Trung Đông. Tôi nghĩ rằng ai cũng sẽ đồng ý rằng trọng tâm của các bản tin thế giới ngày nay chính là Trung Đông. Điều này thật sự rất đáng lưu ý. Nó thể hiện một sự thay đổi lớn đã diễn ra trong vòng 4, 5 hoặc 6 thập kỷ vừa qua.

Khi lớn lên tại Anh quốc giữa hai cuộc Thế chiến, tôi nhớ rằng người ta có thể đọc báo mỗi ngày trong một tuần liền mà không hề thấy nhắc đến bất kỳ quốc gia nào ở Trung Đông, cũng không thấy tên những nước được nhắc đến trong Kinh Thánh. Nhưng ngày nay, điều đó đã hoàn toàn thay đổi. Và như tôi đã nói, tâm điểm của tin tức và sự chú ý trên toàn thế giới hiện đang hướng về Trung Đông.

Điều này vốn đã vô cùng quan trọng. Nó phù hợp với bức tranh về thời kỳ cuối cùng của thời đại này, điều mà Kinh Thánh đã mô tả, khi trọng tâm một lần nữa hướng về Trung Đông, châu Âu và khu vực Địa Trung Hải. Vì vậy, sự chuyển dịch trọng tâm thế giới này là một trong những cách Đức Chúa Trời đang phán với chúng ta rằng: "Chúng ta đang rất gần đến cao trào của thời đại."

Một bức tranh tiên tri

Điều đó cũng mang ý nghĩa tiên tri. Trong Đa-ni-ên chương 2, Nê-bu-cát-nết-sa đã có một khái tượng về một pho tượng

lớn mà ông không thể hiểu được. Thậm chí ông còn không nhớ nổi khái tượng đó, nhưng Đa-ni-ên không những nhắc lại cho ông về khái tượng mà còn giải nghĩa cho ông nữa. Trong khái tượng, Nê-bu-cát-nết-sa thấy một pho tượng lớn, đầy ấn tượng, với đầu bằng vàng, vai và ngực bằng bạc, bụng và đùi bằng đồng, và chân bằng sắt. Ở dưới cùng của chân sắt là bàn chân vừa bằng sắt vừa bằng đất sét.

Đa-ni-ên đã giải nghĩa điều này cho Nê-bu-cát-nết-sa như một hình ảnh về các đế quốc trên thế giới. Đầu bằng vàng tượng trưng cho Ba-by-lôn; vai và ngực bằng bạc là đế quốc Mê-đi và Ba Tư; tiếp theo, bụng và đùi bằng đồng biểu thị cho cuộc chinh phục của A-lich-sơn và đế quốc Hy Lạp; còn hai chân bằng sắt tượng trưng cho đế quốc La Mã. Theo lời tiên tri đó, giai đoạn thứ tư này—đế quốc La Mã—sẽ bị chia đôi, và điều này đã thực sự xảy ra trong lịch sử. Đế quốc La Mã bị chia thành hai thủ đô: thủ đô phía tây ở Rô-ma và thủ đô phía đông ở Byzanti hoặc Constantinople (Istanbul). Vì vậy, chúng ta có hình ảnh hai chân của pho tượng—một chân phía tây đặt tại Rô-ma và một chân phía đông đặt tại Byzanti hoặc Constantinople.

Sau đó, ở dưới cùng của bức tượng là đôi chân với mười ngón. Nhiều nhà giải kinh về lời tiên tri đã liên hệ mười ngón chân này với mười vương quốc sẽ bị Kẻ Chống Đấng Christ thống trị, như được mô tả trong Khải Huyền chương 13. Và dĩ nhiên, ngày nay nhiều người cho rằng Thị trường Chung Châu Âu (hay bất cứ điều gì đang hình thành ở châu Âu) [nay gọi là Liên minh Châu Âu] có thể chính là mười ngón chân đó. Nhưng tôi không thấy điều đó thuyết phục, bởi vì tất cả những quốc gia ấy đều nằm về phía chân bên tây; không có quốc gia nào thuộc về phía chân bên đông. Theo lô-gic, nếu một người có mười ngón chân, thì năm ngón sẽ ở một chân và năm ngón ở chân kia. Vì vậy, điều này cho thấy bất cứ điều gì sẽ xuất hiện cuối cùng cũng sẽ bao gồm cả lãnh thổ của Đế quốc La Mã phía tây lẫn Đế quốc La Mã phía đông, mà phần lớn chính là khu vực chúng ta gọi là Trung Đông ngày nay. Và tôi tin rằng điều đó sẽ xuất hiện, nên liên minh châu Âu (hay bất cứ điều gì đang hình thành ở đó) chỉ là một bước đầu tiên theo hướng đó mà thôi. Nhưng đó chưa phải là sự ứng nghiệm trọn vẹn.

Loại liên minh nào?

Người ta thường nói, đặc biệt là tại Y-sơ-ra-ên, rằng Trung Đông là quê hương của ba tôn giáo độc thần lớn: Do Thái Giáo, Cơ Đốc Giáo và Hồi Giáo. Cá nhân tôi không hoàn toàn đồng ý với nhận định đó, nhưng trong đó có một sự thật quan trọng là cả ba tôn giáo này đều chủ yếu là độc thần. Đã có nhiều nỗ lực nhằm đưa các đại diện của những tôn giáo này lại gần nhau, nhưng đều không thành công. Thực ra, có một rào cản lớn ngăn cản sự hợp nhất giữa Cơ Đốc Giáo, Do Thái Giáo và Hồi Giáo. Rào cản khó xử đó

chính là nhân vật lịch sử, Chúa Giê-xu thành Na-xa-rét. Nếu loại bỏ Chúa Giê-xu ra khỏi vấn đề, người ta hoàn toàn có thể hình dung rằng ba tôn giáo này sẽ có thể hợp nhất với nhau theo một cách nào đó. Thực tế, đã có nhiều nỗ lực khác nhau từ phía các tín hữu Cơ Đốc, kể cả giáo hoàng La Mã, nhằm thành lập một liên minh các tôn giáo trên thế giới. Nhưng, như tôi đã nói, rào cản thực sự chính là Chúa Giê-xu.

Bây giờ, từ “antichrist” (kẻ chống Chúa) có hai ý nghĩa. “Christ” (Đấng Christ) dĩ nhiên là từ Hy Lạp chỉ “Đấng Mê-si-a.” Ý nghĩa thứ nhất của tiền tố “anti” là “chống lại”; ý nghĩa thứ hai của “anti” là “thay thế.” Vì vậy, sự bày tỏ trọn vẹn của kẻ chống Đấng Christ trước hết là chống lại Đấng Mê-si-a thật—tìm cách loại bỏ Ngài, đẩy Ngài ra khỏi vị trí của mình. Thứ hai, sau khi Ngài đã bị loại bỏ, thì thay thế Ngài bằng một đấng Mê-si-a giả.

Vì vậy, bạn có thể hình dung ra một liên minh gồm mười quốc gia tại châu Âu, quanh khu vực Địa Trung Hải, kéo dài xuống phía đông của Địa Trung Hải và tiến vào Bắc Phi. Và bạn cũng có thể tưởng tượng về một tôn giáo toàn cầu, là sự kết hợp giữa Do Thái Giáo, Cơ Đốc Giáo nhưng không có Đấng Christ, và Hồi Giáo. Đó là một viễn cảnh tiềm năng có thể xuất hiện từ sự chuyển hướng chú ý của thế giới trở lại Trung Đông này.

Hiểu Biết Về Hồi Giáo

Quyền lực thuộc linh chi phối trong khu vực mà tôi vừa mô tả chính là Hồi Giáo, tôn giáo của người Hồi. Và chúng ta cần biết một số sự thật về điều này. Thật đáng tiếc, phần lớn các tín hữu Cơ Đốc ở phương Tây lại rất thiếu hiểu biết về bản chất thật của Hồi Giáo. Không nghi ngờ gì, Hồi Giáo là kẻ thù không thay đổi, cả đối với Y-sơ-ra-ên lẫn Hội Thánh thật của Chúa Giê-xu. Sự thù địch của Hồi Giáo hiện tại chủ yếu tập trung vào Y-sơ-ra-ên, bởi vì Y-sơ-ra-ên đã gây cho nó một thất bại. Hồi Giáo thực sự không xem trọng Hội Thánh, vì họ nghĩ rằng Hội Thánh quá dễ bị khuất phục. Hồi Giáo cho rằng việc chiếm lấy Hội Thánh là điều rất dễ dàng. Nhưng Y-sơ-ra-ên lại là một trở ngại vô cùng khó vượt qua. Tuy nhiên, mục tiêu cuối cùng mà Hồi Giáo công khai tuyên bố là chinh phục toàn thế giới cho tôn giáo của họ.

Người Hồi giáo có một cụm từ mà họ thường dùng, đó là: “Nhà của hòa bình và nhà của chiến tranh.” Hoặc, theo tiếng Ả Rập, là “Dar es Salaam; dar el harb.” “Nhà của hòa bình” chỉ những khu vực đã nằm dưới sự kiểm soát của Hồi Giáo; còn “nhà của chiến tranh” là những khu vực chưa thuộc về Hồi Giáo. Hàm ý ở đây là: Chiến tranh phải được tiếp tục đối với những khu vực chưa thuộc về Hồi Giáo cho đến khi cả thế giới đều nằm dưới sự thống trị của Hồi Giáo.

Đó chính là chương trình của Hồi Giáo, và điều này được ghi rõ ràng trong các văn bản tôn giáo của họ.

Chúng ta cần hiểu rõ những giá trị cơ bản đã được hình thành bởi Hồi Giáo, đặc biệt là trong cộng đồng người Ả Rập. Họ thực sự có ba khái niệm chính: quyền lực, danh dự và sự báo thù. Họ tôn trọng quyền lực. Với nền tảng của chúng ta ở phương Tây theo Cơ Đốc Giáo, dù không phải ai cũng là tín hữu, chúng ta vẫn có một sự tôn trọng nhất định đối với những khái niệm như lòng thương xót và sự tha thứ. Người Hồi giáo không có những khái niệm đó. Điều gây ấn tượng đối với họ là quyền lực. Và họ sử dụng quyền lực để đạt được danh dự. Nếu chẳng may họ thất bại và bị mất danh dự (như khi họ thất bại trong những nỗ lực tiêu diệt Y-sơ-ra-ên), thì khái niệm thứ ba sẽ xuất hiện: sự báo thù. Họ sẽ không ngừng nghỉ, bất kể thời gian bao lâu, cho đến khi đạt được sự báo thù của mình.

Đó chính là những thế lực và những con người mà chúng ta đang đối diện tại Trung Đông. Động lực thúc đẩy họ là khát khao danh dự, quyền lực và sự báo thù. Thật là vô lý khi phương Tây nói về khái niệm dân chủ trong bối cảnh đó. Ở Trung Đông không hề tồn tại một nền dân chủ. Điều đó là không thể có được. Những yếu tố cần thiết—con người, văn hóa, nhận thức—đều không hiện hữu ở đó. Các nhà lãnh đạo Ả Rập có thể sử dụng ngôn ngữ dân chủ để gây ấn tượng với người phương Tây khi họ muốn đạt được mục đích của mình. Nhưng họ không có ý giống như chúng ta.

Cách tư duy của người Ả Rập

Vợ đầu tiên của tôi, Lydia, như nhiều người đã biết, đã sống hai mươi năm tại Palestine giữa vòng người Ả Rập. Bà đã hiểu họ rất, rất rõ. Lydia thường đưa ra những nhận xét về họ mà ban đầu tôi nghĩ là khá hoài nghi. Nhưng càng sống lâu, tôi càng nhận thấy những điều đó thật sự đúng.

Một trong những điều bà ấy nói là: “Khi một người Hồi Giáo nói chuyện với bạn, họ không suy nghĩ theo hướng đâu là sự thật. Sự thật không quan trọng. Điều họ tự hỏi mình là: ‘Nếu tôi nói điều này, người kia sẽ đáp lại thế nào?’ Hoặc: ‘Nếu tôi nói điều kia, người đó sẽ phản ứng ra sao?’” Nói cách khác, ngôn ngữ được họ sử dụng để tạo ra một phản ứng—chính là loại phản ứng mà họ mong muốn nhận được từ người mà họ đang trò chuyện. Lydia đã làm rõ rằng khái niệm về sự thành thật theo cách mà chúng ta hiểu không có giá trị đối với họ. Nó đơn giản không nằm trong suy nghĩ của họ. Nó không thuộc về nền tảng của họ.

Bây giờ, Saddam Hussein là một người đặc biệt táo bạo, nhưng ông cũng tiêu biểu cho các nhà lãnh đạo Ả Rập. Họ luôn tìm cách thống trị, đàn áp, phô trương cái tôi, thể hiện tầm quan trọng của mình và đòi hỏi sự tôn kính dành cho

họ, và chắc chắn họ sẽ trả thù không thương tiếc bất kỳ sự chống đối nào. Hành động của Saddam Hussein tại Kuwait, một cách rất sống động nhưng không biết xấu hổ, là bức chân dung điển hình về các nhà lãnh đạo Ả Rập. Như tôi đã nói, dân chủ, lòng thương xót và sự tha thứ là những khái niệm không thực sự có ý nghĩa đối với họ. Và nếu chúng ta cố gắng đối xử với họ trên cơ sở đó, như nhiều chính phủ phương Tây đang làm, thì sẽ không thể tiếp cận được thực tế. Tôi tin rằng, ở nhiều phương diện, Saddam Hussein giống như Adolf Hitler. Hitler đã công khai trước những gì ông ta sẽ làm, thậm chí còn viết ra, nhưng không ai nghĩ ông ta có thể độc ác đến như vậy. Vì thế, người ta cư xử như thế: “Ồ, ông ta không thực sự có ý đó đâu. Nếu chúng ta đối xử tốt với ông ta, ông ta cũng sẽ đối xử tốt lại.” Lịch sử đã chứng minh quan điểm đó hoàn toàn sai lầm. Tôi tin rằng quan điểm đối với Saddam Hussein về cơ bản cũng như vậy. Ông ta tàn bạo, không khoan nhượng. Ông ta muốn giành lấy quyền lực và sử dụng nó cho mục đích riêng của mình. Và ông ta sẵn sàng làm bất cứ điều gì cần thiết để đạt được mục đích đó.

Quyền lực thuộc linh của Hồi Giáo

Chúng ta cần hiểu một thực tế rất thú vị và quan trọng về ảnh hưởng thuộc linh chi phối của Hồi giáo tại Trung Đông trong thời điểm hiện tại. Tại sao? Bởi vì có một bài học vô cùng lớn mà chúng ta, với tư cách là những người Cơ Đốc, cần phải học. Tôi muốn nói điều này một cách thật đơn giản, nhưng không có ý làm cho nó trở nên đơn giản hóa. Nền tảng của quyền lực thuộc linh của Hồi giáo tại Trung Đông và Bắc Phi được gói gọn trong một từ: sự công bố.

Người Ả Rập, dù cố ý hay vô thức, đã nhận ra sức mạnh thuộc linh to lớn của việc công bố không ngừng. Có lẽ bạn biết rằng mỗi đền thờ Hồi Giáo đều công bố năm lần mỗi ngày những lời tuyên bố nhất định về Thượng Đế và về Mohammed. Tôi không muốn trích dẫn chính xác những lời đó vì tôi không muốn nói ra. Nhưng chúng ta cần nhớ rằng những lời công bố ấy từ các đền thờ Hồi Giáo ở Trung Đông và Bắc Phi đã vang lên năm lần mỗi ngày suốt hơn 1.300 năm qua. Và nếu bạn tính toán giống như tôi, thì đó là 2.372.500 lần mà lời công bố ấy đã được phát ra từ mỗi một đền thờ Hồi Giáo ở Trung Đông.

Nếu bạn lấy con số đó nhân với số lượng các đền thờ Hồi Giáo, mà có lẽ ít nhất cũng phải một triệu, thì tổng số sẽ lên tới hàng tỷ. Tôi tin rằng đây chính là nền tảng thực sự của quyền lực thuộc linh to lớn và thống trị của Hồi Giáo. Đó là sự tuyên xưng liên tục, không ngừng nghỉ về thế lực thuộc linh mà họ muốn thiết lập.

Là những người Cơ Đốc, điều này thật sự đặt ra cho chúng ta một thách thức, bởi vì tôi tin rằng câu trả lời cho sự công

bổ là sự công bố đối nghịch. Tôi tin rằng chúng ta trong Hội Thánh Cơ Đốc đã đáng buồn là chưa nhận thức đúng về quyền năng và giá trị của sự công bố, đặc biệt là sự công bố bằng cách xương tủy. Anh chị em thấy đó, sự công bố từ nhà thờ Hồi giáo được truyền đi dưới hình thức xương tủy, và nếu bạn phân tích hầu hết các tôn giáo lớn trên thế giới (Phật giáo, Ấn Độ giáo, Do Thái giáo), tất cả đều sử dụng việc xương tủy các lời công bố ở mức độ này hay mức độ khác như một cách để xác nhận đức tin của họ.

Kinh Thánh chép trong II Ti-mô-thê chương 3:

"Trong những ngày cuối cùng, những kẻ hung ác, kẻ lừa đảo thì sẽ càng ngày càng tệ hại hơn, lừa dối người rồi bị người lừa dối lại."

Hầu hết các bản dịch đều dịch là "những kẻ hung ác và lừa đảo." Nhưng bản dịch đúng phải là "những kẻ phù phép." Có lẽ các dịch giả Kinh Thánh đã không nhận ra rằng việc tủy niệm hay đọc thần chú là một quyền năng thuộc linh lớn, có thể dùng cho điều ác hoặc điều thiện. Tôi tin rằng, nếu chúng ta muốn ý muốn của Đức Chúa Trời được thực hiện tại Trung Đông, thì với tư cách là những Cơ Đốc Nhân, chúng ta phải học cách công bố lời tuyên xưng phù hợp trong đức tin.

Quyền năng của sự công bố

Bạn có thể đáp rằng: "Chà, chúng ta sẽ mất rất nhiều thời gian để làm điều đó hai tỷ lần." Tuy nhiên, tôi không nghĩ đó là cách nhìn đúng đắn, bởi vì tôi tin rằng lẽ thật mạnh mẽ hơn sự lệch lạc rất nhiều. Không cần phải công bố lẽ thật với số lần tương đương để đánh bại sự sai lệch. Chúng ta có lẽ thật, và trách nhiệm của chúng ta là cầu thay cho Trung Đông. Cụ thể, chúng ta cần công bố chiến thắng của Chúa Giê-xu, quyền năng của danh Ngài, quyền năng của huyết Ngài, những gì đã được hoàn tất qua sự chết của Ngài trên thập tự giá, sự tôn cao của Ngài trong vinh quang như Đấng Tối Cao cai trị toàn vũ trụ, và một sự thật quan trọng nữa là Ngài sẽ trở lại trong quyền năng và vinh quang để thiết lập vương quốc của Ngài trên đất này. Khi bạn suy ngẫm về tình hình ở Trung Đông, tôi muốn khích lệ và nhắc nhở bạn, với tư cách là một Cơ Đốc Nhân, đừng ngồi yên một cách thụ động như một khán giả, không biết phải làm gì. Tôi muốn khích lệ bạn rằng việc đáp ứng bằng những lời công bố—trong sự cầu nguyện, trong sự cầu thay, trong sự ca hát—bằng bất cứ cách nào phù hợp, là điều hoàn toàn đúng đắn. Và tôi muốn đề xuất với bạn ba chủ đề cho sự cầu nguyện và công bố này.

Tuyên Ngôn Về Y-sơ-ra-ên

Trước hết, chúng ta công bố cho Y-sơ-ra-ên. Chúng ta công bố rằng Y-sơ-ra-ên sẽ được gìn giữ khỏi mọi kẻ thù xung quanh nhờ ân điển siêu nhiên và quyền năng của Đức Chúa Trời, để Y-sơ-ra-ên có thể quay trở lại với Ngài. Trong Giê-rê-mi 31, chúng ta có một ví dụ nhỏ về điều tôi vừa nói, điều này được gửi đến cho chúng ta là những người tin Chúa. Giê-rê-mi 31:7 chép rằng:

Vì vậy, Đức Giê-hô-va phán rằng:

"Hãy truyền rao [trong các vùng duyên hải], tôn ngợi và thưa rằng: 'Lạy Đức Giê-hô-va, xin giải cứu dân Ngài, là dân sót lại của Y-sơ-ra-ên.'"

Hãy chú ý đến từ "truyền rao". Chúng ta nên đáp ứng thế nào trước những gì đang xảy ra tại Y-sơ-ra-ên? Chúng ta cần cầu nguyện, nhưng cũng cần ngợi khen và công bố. Rồi, trong câu 10 của chương đó, Kinh Thánh chép rằng:

"Hỡi các nước, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va; hãy truyền rao lời Ngài đến các hải đảo xa xăm! Hãy nói: 'Đấng làm tan lạc Y-sơ-ra-ên sẽ tập trung chúng lại, canh giữ chúng như người chăn canh giữ bầy chiên.'"

Đó là thông điệp của Đức Chúa Trời dành cho các dân tộc. Nhưng tôi nghĩ, theo một nghĩa nào đó, trách nhiệm của chúng ta là phải công bố thông điệp ấy. Công bố cho dân tộc của chúng ta. Công bố cho các dân tộc trên thế giới. Điều chúng ta cần công bố rất đơn giản: "Đấng làm tan lạc Y-sơ-ra-ên sẽ tập trung chúng lại, canh giữ chúng như người chăn canh giữ bầy chiên mình." Chính Đức Chúa Trời đã làm tan lạc Y-sơ-ra-ên cách đây mười chín thế kỷ. Và cũng chính Đức Chúa Trời hiện nay đang nhóm lại chính dân tộc ấy, tức là Y-sơ-ra-ên.

Đức Chúa Trời không chỉ phán rằng Ngài sẽ nhóm họp dân Y-sơ-ra-ên, mà còn phán rằng Ngài sẽ gìn giữ Y-sơ-ra-ên. Ngài sẽ bảo tồn Y-sơ-ra-ên. Đây là một lời tuyên bố mà chúng ta cần thường xuyên công bố. Chính Đức Chúa Trời đã làm cho Y-sơ-ra-ên bị phân tán, nay đang nhóm họp họ lại. (Hãy lưu ý cách việc nhóm họp này đang diễn ra từ Liên Xô vào thời điểm này.)

Đức Chúa Trời, Đấng đã quy tụ dân Y-sơ-ra-ên, sẽ gìn giữ họ, sẽ chăm sóc họ, sẽ bảo tồn họ. Theo một nghĩa nào đó, Đức Chúa Trời đã bảo đảm sự an ninh và tương lai của Y-sơ-ra-ên—dù không phải không có những mối đe dọa, không phải không có hiểm nguy, không phải không có

khủng hoảng. Nhưng cuối cùng, Đức Chúa Trời phán: “Ta sẽ gìn giữ họ.” Chúng ta cần liên tục công bố điều đó vào bầu không khí thuộc linh.

Tuyên ngôn của Hồi Giáo

Tiếp theo, liên quan đến Hồi giáo, tôi tin rằng chúng ta cần cầu nguyện theo hướng sau đây. Chúng ta cần cầu nguyện để cuộc khủng hoảng hiện nay ở Trung Đông và việc các quốc gia Ả Rập đối đầu lẫn nhau sẽ mở ra một con đường (theo cách mà có lẽ chúng ta chưa thể nhìn thấy), để phá vỡ thành trì sắt của Hồi giáo, hầu cho những người bị giam giữ được giải cứu và lẽ thật có thể thâm nhập vào.

Tại Đông Âu và Liên Xô, dân sự của Đức Chúa Trời đã cầu nguyện và đau đớn khẩn nài suốt nhiều năm trời, dường như chẳng có điều gì xảy ra. Nhưng rồi đã đến một thời điểm khi những lời cầu nguyện và tuyên xưng của họ trở nên hiệu nghiệm. Và chỉ trong vòng một năm ngắn ngủi, toàn bộ tình hình tại các quốc gia cộng sản đã hoàn toàn thay đổi và đảo ngược. Hầu hết chúng ta sẽ không bao giờ tin trước nếu có ai đó nói cho chúng ta biết điều gì sẽ xảy ra, hoặc rằng nó có thể xảy ra một cách mạnh mẽ và nhanh chóng đến như vậy. Tôi tin rằng điều đó nên khích lệ chúng ta, là những Cơ Đốc Nhân và tín hữu, rằng thành trì tường chùng không thể lay chuyển của Hồi Giáo cũng sẽ phải khuất phục trước những lời cầu nguyện và tuyên xưng của chúng ta.

Tôi xin nói rõ rằng tôi không chống lại người Hồi Giáo. Tôi có một sự quan tâm sâu sắc đối với họ. Chính tôi đã từng sống ở các quốc gia Hồi Giáo. Tôi biết, dù chỉ phần nào, về bóng tối khủng khiếp, sự đau khổ và cảnh nô lệ mà Hồi Giáo áp đặt lên nam giới và nữ giới, và tôi muốn nhấn mạnh là đặc biệt đối với phụ nữ. Ước muốn sâu xa, tiếng kêu than và lời cầu nguyện của tôi dâng lên Đức Chúa Trời là xin Ngài can thiệp, để phá vỡ thành lũy của Hồi Giáo đang giam giữ con người, và mở ra con đường giải cứu cho họ.

Trong Lu-ca chương 11, Chúa Giê-xu phán: “Khi một người có sức mạnh, vũ trang đầy đủ, canh giữ nhà mình thì của cải được an toàn. Nhưng khi có người mạnh hơn đến tấn công, thắng được thì tước khí giới mà người kia nhờ cậy, và đem phân phát của cải đã chiếm được.” Người cũng giải cứu các tù nhân và chiếm lấy tài sản của kẻ mạnh. Tôi tin rằng, theo một nghĩa nào đó, chúng ta có thể cầu xin Đấng mạnh hơn Hồi Giáo—đó chính là Chúa Giê-xu—can thiệp vào hoàn cảnh đó, mở toang thành lũy, giải cứu những người bị giam cầm và giúp chúng ta thu lấy chiến lợi phẩm. Đó chính là cách tôi cầu nguyện. Và tôi muốn nhấn mạnh rằng tôi cầu nguyện như vậy xuất phát từ tấm lòng quan tâm sâu sắc và lòng trắc ẩn đối với người Hồi Giáo.

Lời công bố dành cho quân đội

Tiếp theo, chủ đề thứ ba của chúng ta trong sự cầu thay và tuyên xưng là dành cho các binh lính. Hiện có hàng chục ngàn binh lính từ phương Tây đang tập trung tại Trung Đông. Không ai có thể tưởng tượng rằng một số lượng lớn những người xuất thân từ nền tảng Cơ Đốc (nhiều người trong số họ là những tín hữu mạnh mẽ) lại có mặt tại Trung Đông—một nơi vốn được xem như một pháo đài, gần như không cho phép ảnh hưởng của phương Tây thâm nhập. Một thực tế đáng chú ý là nhiều quốc gia Trung Đông không cho phép gửi Kinh Thánh qua đường bưu điện đến cho các binh lính. Nếu họ đã mang theo Kinh Thánh, họ được phép giữ lại. Tuy nhiên, mục đích của các quốc gia này là ngăn chặn bất kỳ sự hiện diện nào của tôn giáo khác ngoài Hồi Giáo. Nhưng anh chị em thấy đó, Đức Chúa Trời đã can thiệp, Ngài đã vượt trên mọi sự và khiến cho những người từ phương Tây có thể hiện diện tại đó.

Trong Thế chiến thứ hai, tôi đã trải qua ba năm ở các sa mạc Trung Đông, nên tôi phần nào hiểu được cuộc sống nơi sa mạc là như thế nào. Sa mạc nơi tôi phục vụ không khắc nghiệt bằng một số nơi khác, nhưng hãy nhớ rằng những người lính ở đó không được phép uống rượu. Họ có rất ít hình thức giải trí, và đột ngột bị tách rời khỏi những thú vui mà trước đây họ cho là làm cho cuộc sống trở nên thú vị và đáng sống. Tôi tin rằng đó chính là cơ hội để Đức Thánh Linh và Lời Đức Chúa Trời bước vào khoảng trống ấy và dẫn dắt nhiều người trong số họ quay về với Chúa.

Tôi tin, dựa trên kinh nghiệm cá nhân của mình, rằng đây là thời điểm mà Đức Thánh Linh có thể thăm viếng đại hội quân đội đông đảo tại Trung Đông. Và nếu bất kỳ sự phục hưng nào bùng nổ ở đó, nó sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ bầu không khí thuộc linh của Trung Đông.

Câu chuyện này giống như câu chuyện về con ngựa thành Tơ-roa. Bạn còn nhớ khi người Hy Lạp muốn chiếm thành Tơ-roa, họ đã để lại một con ngựa gỗ khổng lồ bên ngoài thành. Người dân thành Tơ-roa đã mang con ngựa ấy vào trong thành, nhưng họ không biết rằng bên trong con ngựa có những binh lính Hy Lạp được trang bị vũ khí. Đêm đến, những người lính Hy Lạp chui ra khỏi con ngựa, mở cổng thành và cho quân đội Hy Lạp tràn vào, khiến thành Tơ-roa bị chiếm lấy. Theo một nghĩa nào đó, tôi muốn nói rằng, sự hiện diện của các lực lượng phương Tây ở Trung Đông cũng giống như con ngựa thành Tơ-roa ấy. Bên trong nó là điều có thể khiến cả vương quốc đó bị rạn nứt về mặt thuộc linh.

Một bổ sung nhỏ nhưng hết sức phấn khích là chương trình phát thanh của chúng tôi bằng tiếng Ả Rập đã được phát sóng trực tiếp đến nhiều khu vực khác nhau ở Trung Đông. Người dân Ả Rập tại đó đã có cơ hội được nghe lẽ thật đơn sơ, rõ ràng của Lời Đức Chúa Trời bằng chính ngôn ngữ của

họ—điều mà hầu hết họ chưa từng có trước đây. Chưa bao giờ họ có cơ hội được nghe như vậy.

Đã đến lúc để cầu nguyện

Vì vậy, những gì đang diễn ra tại Trung Đông thật sự đầy phần khích, kịch tính và vô cùng quan trọng. Liên quan đến những sự kiện đang xảy ra ở đó, tôi muốn khích lệ bạn, như

tôi đã nói trước đây, đừng thụ động. Đừng chỉ ngồi xem tin tức rồi nói: “Thôi, mình cũng chẳng làm được gì nhiều.” Hoặc: “Hy vọng mọi việc sẽ ổn.” Nếu bạn là một Cơ Đốc Nhân tận hiến, biết cách cầu nguyện, biết quyền năng của Lời Đức Chúa Trời và thẩm quyền trong danh Chúa Giê-xu, thì bạn có thể đóng một vai trò hết sức quan trọng trong những diễn biến đang xảy ra tại Trung Đông lúc này.

Thư giảng dạy

Bản Chép Lại: TL-L803-100-VIE

Cập nhật lần cuối: 03 Oct 2026

Trang web: Derekprince.com/vi/resources

“Cầu nguyện là vô hạn.
Đó là tên lửa đạn đạo
xuyên lục địa của chúng
ta. Chúng ta có thể
phóng nó từ bất cứ đâu
và khiến nó đến bất cứ
đâu.”

Derek Prince

Derekprince.com/vi/resources